

# Sajarah Nu Tersumput tina Ayat Kaopat Puluh - Nomer Tujuh Belas

*Cilaka Nu Kadua - Bagian Opat*

Jeff Pippenger

2026-06-25

## 627, 632 sareng 637

“Konci” anu muka jurang nu taya dasarna téh nyaéta perang Niniwe, nu kacumponan dina taun 627, lima taun saméméh Muhammad pupus dina taun 632. Lima taun ti harita, dina taun 637, pasukan Muslim ngarebut ibu kota Pérsia, salah sahiji tina dua adikuasa gedé anu aub dina perang Niniwe. Kajadian ieu sacara dramatis ngarobah kasaimbangan kakawasaan di Wétan Tengah. Perang Niniwe dina taun 627 ngaleuleuskeun kakuatan Kakaisaran Pérsia, sarta sapuluh taun ti harita Kakaisaran Pérsia béak.

## Panghinaan—782

Saratus lima puluh taun sanggeus pupusna Mohammed dina taun 632, dina Kampanye Abbasiyah taun 782, tentara Abbasiyah (dilaporkeun kira-kira 95.000 urang) ngalancarkeun hiji invasi gedé ka wewengkon Bizantium di Asia Leutik (Turki kiwari). Maranéhna maju nepi ka Chrysopolis, pas sabrang Selat Bosphorus ti Konstantinopel—ngadeukeutan pisan ka ibu kota Bizantium. Bangsa Bizantium, dina kapamimpinan Permaisuri Irene, ngalaman kakalahan anu parna. Balukarna, pihak Bizantium kapaksa nandatanganan hiji gencatan senjata salila tilu taun anu ngahinakeun, ku satuju mayar upeti taunan anu gedé (kira-kira 70.000–90.000 dinar emas) sarta nyerahkeun pakéan sutra jeung sandera. Kampanye ieu mangrupa salah sahiji panyusupan Abbasiyah anu panggedéna jeung pangsuksésna ka tanah Bizantium salila abad ka-8. Ieu nembongkeun tumuwuhna kakawasaan Khilafah Abbasiyah jeung terus melemahnya Kakaisaran Bizantium.

## Lima bulan

Dina Wahyu pasal salapan, “lima bulan” anu sarua jeung saratus lima puluh taun disebutkeun dua kali; kahiji dina ayat lima, sarta deui dina ayat sapuluh.

Jeung ka maranéhna dipaparin yén maranéhna ulah maéhan éta jalma-jalma, tapi sangkan éta jalma-jalma disiksa salila lima bulan; jeung siksaan maranéhna téh kawas siksaan kalajengking, lamun éta nyuruk jelema. Jeung dina poé-pocé éta jalma-jalma baris néangan pati, tapi moal manggihanana; sarta bakal hayang paéh, tapi pati bakal ngajauhan ti maranéhna. Jeung rupa belalang-belalang éta sarupa jeung kuda-kuda anu geus disadiakeun pikeun perang; jeung dina huluna aya saolah-olah makuta-makuta kawas emas, jeung beungeutna sarupa jeung beungeut jalma. Jeung maranéhna boga buuk kawas buuk awéwé, jeung huntu-huntuna kawas huntu singa. Jeung maranéhna boga zirah, saolah-olah zirah beusi; jeung sora jangjangna kawas sora karéta-karéta perang anu ditarik ku loba kuda anu lumpat ka medan perang. Jeung maranéhna boga buntut kawas kalajengking, jeung dina buntutna aya nyeureud; jeung

kakawasaan maranéhna nyaéta pikeun nyilakakeun jalma-jalma salila lima bulan. Wahyu 9:5–10.

Aya dua mangsa nabi anu béda-béda, masing-masing saratus lima puluh taun, dina tarompet kalima dina Wahyu salapan. Nu kahiji téh ti pupusna Mohammed dina taun 632 nepi ka kahinaan Kaisar Wanoja Irene ti Roma Wétan dina taun 782. Pasal salapan nétélakeun mucunghulna Islam kalawan kacida rinci na. Ti ngahijina suku-suku bangsa dina taun 606, ka perang Nineveh dina taun 627, ka pupusna Mohammed dina taun 632, tuluy ka éléhna Persia dina taun 637, naékna jeung ragragna Islam dituturkeun kalawan taliti dina Firman nubuat Allah. Islam Arab téh kakawasaan dina nubuat kahiji saratus lima puluh taun ngeunaan panyiksa. Ngahijikeunna suku-suku ku Mohammed dina taun 606; tuluy perang Nineveh anu jadi “konci” dina taun 627, diteruskeun ku ramalan Mohammed ngeunaan ragragna duanana Persia jeung Roma kira-kira dina taun 628, tuluy ka pupusna anjeunna dina taun 632. Tanggal-tanggal ieu ngawakilan runtuyan kajadian anu tangtu dina jalur Islam.

Saratus lima puluh taun sanggeus Mohammed pupus dina taun 632, puseur kakawasaan Islam pindah ti Arabia ka Turki, nalika éta ngadorong Roma Wétan mundur nepi ka Konstantinopel. Cilaka kahiji ngalambangkeun Islam ti Arabia, jeung cilaka kadua ngalambangkeun Islam ti Turki. Dina jero cilaka kahiji, duanana nubuat waktu saratus lima puluh taun nandakeun bédana antara Islam ti Arabia jeung Islam ti Turki, sakumaha ogé kagambarkeun dina bédana bebeneran anu sarua antara cilaka kahiji jeung cilaka kadua.

Saratus lima puluh taun kahiji dimimitian ku ragragna Pérsia sarta dipungkas ku Roma kajebak di jero témbok Konstantinopel. Mangsa kadua salila saratus lima puluh taun dimimitian ku kameunangan Osman (anu disebut ogé Ottman) di Nikomédia. Kameunangan Ottoman di Nikomédia nujul kana Pangepungan Nikomédia (ayeuna İzmit, Turki), anu lumangsung ti taun 1333 nepi ka 1337 nalika Sultan Orhan Gazi (putra Osman I, pangadeg Ottoman Beylik) ngepung kota penting Bizantium, nyaéta Nikomédia. Kota éta sanggup nahan sababaraha taun, tapi tungtungna nyerah dina taun 1337 lantaran kalaparan jeung kakurangan pasokan. Garnisun Bizantium diidinan indit ka Konstantinopel. Nikomédia mangrupa salah sahiji benteng utama panungtung Bizantium di Asia Leutik (Anatolia). Ragragna éta kota sacara éféktif mungkas kakawasaan Bizantium di sabagian gedé Anatolia kulon. Kameunangan ieu ngamungkinkeun Ottoman ngukuhkeun kakawasaan maranéhna di Bithynia sarta ngalegaan leuwih jauh ka arah Selat Bosphorus. Ieu mangrupa léngkah penting pisan nu ngantarkeun kana panaklukan Konstantinopel ku Ottoman dina mangsa ahirna (anu kajadian leuwih ti saabad ti harita, dina taun 1453). Pangepungan ieu remen dianggap minangka salah sahiji kameunangan awal anu penting, anu ngarobah beylik Ottoman leutik jadi hiji kakawasaan régional anu keur naék.

Nalika période kadua saratus lima puluh taun dina tarompét kahiji réngsé dina tanggal 27 Juli 1449, Konstantinus panungtungan néangan idin ka sultan Islam pikeun naék kana tahta Roma Wétan, ku kituna ngalaman hinaan anu sarua jeung anu kaalaman ku Permaisuri Irene dina ahir saratus lima puluh taun kahiji tina dua période “lima bulan” dina Wahyu salapan. Hinaan ‘Permaisuri Irene’ kitu deui ‘Konstantinus panungtungan’ ngalambangkeun hinaan bangsa Ottoman dina mangsa salajengna, nalika dina ahir nubuat waktu tina cilaka anu kadua maranéhna

néangan panyalindungan ti opat kakawasaan gedé Éropa tina ancaman Mesir.

## **Pantheon**

Para panaratas ngartos leres tur ngajar yén ungkara “the place of his sanctuary was cast down” dina Daniel dalapan ayat sabelas téh kacumponan ku Constantine.

Malah, manéhna ngagedékeun dirina nepi ka ka Pangéran pasukan, sarta ku manéhna kurban sapopoé dileungitkeun, jeung tempat pangsucian-Na diruntuhkeun.

“Tempat suci” anu diidéntifikasi di dieu nya éta kuil Pantheon di kota Roma, jeung “tempat” tina kuil éta nya éta Roma. Roma “dipupuskeun ka handap” ku Konstantinus nalika anjeunna milih mindahkeun ibukota kakaisaranana ka Konstantinopel dina taun 330. Ayat sabelas ngahubung jeung Wahyu tilu welas, sarta ayat dua keur ngaidéntifikasi kajadian-kajadian anu sarua.

Jeung sato galak anu ku sim kuring katingali teh sarupa jeung tutul, suku-sukuna siga suku biruang, jeung sungutna siga sungut singa; sarta naga mere ka manehna kakawasaanana, tahtana, jeung wewenang anu kacida gedena.

Naga éta nyaéta Roma pagan, sarta Roma pagan masrahkeun “tahta” kakawasaanana ka garéja Roma dina taun 330, nalika eta mindahkeun ibu kota ka beulah wétan, ku kituna ninggalkeun kakosongan kakawasaan anu ku garéja kapausan kalayan bungah dimangpaatkeun. Nalika urang ngamimitian runtuyan Roma wétan ti taun 330 nepi ka 1453, urang manggihan yén dina awal nubuat ngeunaan Roma wétan, kota Roma dihina ku panolakan Konstantinus ka Roma. Panghinaan éta diulang deui ku Maharani Irene dina taun 782, dina panutupan saratus lima puluh taun siksaan anu kahiji. Duanana panghinaan éta diulang deui ku Konstantinus anu pamungkas.

## **Naék jeung Runtuh anu Aneh**

Tarompet kalima jeung kagenep dina Wahyu salapan nyayagikeun rinci-rinci ngeunaan ragragna Roma wétan, bari ogé ngarekam naékna jeung ragragna Islam. Ilham ngabejaan urang supaya nalungtik “naékna jeung ragragna” karajaan-karajaan dina kitab Daniel jeung Wahyu. Karajaan-karajaan éta ngabogaan ciri-ciri hususna sorangan nu patali jeung “naékna jeung ragragna” maranéhna anu khas. Ragragna Yuda kajadian ku lantaran tilu serangan ka Yerusalem. Urang Ibrani diboyong ka Babul, sarta maranéhna bakal mulang dina handapeun tilu parentah, anu bakal ngamimitian 2.300 taun nu mingpin ka datangna tilu malaikat kana sajarah ti 1798 nepi ka 1844. Babul ragrag dina hiji peuting. Roma ngarempak, sarta dina prosés ngarempakna éta, dua aspék Roma ditepikeun dina kaayaan boh Roma kulon boh Roma wétan. Naékna jeung ragragna kakaisaran Ptolemaios jeung kakaisaran Seleukid dina sapertilu mimiti Daniel sabelas mangrupa perlambang naékna jeung ragragna Roma kapausan. Kasaksian éta ngan saukur mangrupa kacindekan tina carita Aleksander jeung bubarna Yunani. Béda jeung Roma, Yunani kabagi jadi opat bagian anu ahirna jadi dua. Roma kabagi jadi wétan jeung kulon, sarta sanggeus éta Roma kulon kabagi sacara nubuat jadi tilu, ngalambangkeun pamaréntahan Roma anu tilu rupa. Pikeun Roma wétan, Konstantinus ngabagi karajaanna ka tilu putrana. Jelas yén Roma kulon jeung Roma wétan téh garis-garis sajajar nu ngawakilan garéja Roma jeung nagara Roma. Jeung eta pamisahan

anu dua rupa téh aya deui pamisahan anu tilu rupa. Yunani ti opat jadi dua, Babul hiji peuting, Yuda tilu serangan. Dina perkara Islam, “naékna” digambarkeun minangka hiji “paleupasan” jeung “ragragna” mangrupa hiji “pangreureuhan.”

Munculna maranéhna dimimitian ku Mohammed, sarta maranéhna ditahan dina tanggal 11 Agustus 1840. Maranéhna dileupaskeun sarta langsung deui ditahan dina 9/11. Anyar-anyar ieu maranéhna dileupaskeun dina 7 Oktober 2023, sarta ti harita geus ditahan di Gaza. Islam bakal dileupaskeun deui pikeun nandaan ditegakkeunana gambar sato galak. Garis sajarah nubuat Islam anu diwakilan dina bab salapan nepi ka sabelas dina kitab Wahyu, nandaan sajarah nubuat Islam tina cilaka katilu. “Sajarah nubuat Islam tina cilaka katilu” ogé diwakilan ku malaikat katujuh jeung ogé ku malaikat katilu. Malaikat katilu sumping dina 22 Oktober 1844 nalika malaikat katujuh mimiti ngahurungkeun sora tarompétna. Malaikat katilu jeung cilaka katilu sumping kana sajarah nubuat dina 9/11. Ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, sajarah nubuat cilaka kahiji jeung kadua geus, sarta masih kénéh, keur ngulang.

“Konci” tina peperangan Ninewe narik dua kakawasaan, nya éta Roma jeung Persia, kana patalina anu langsung jeung teu bisa dipisahkeun jeung Islam. Ninewe ngécéskeun kalayan leuwih écés tibatan petikan Kitab Suci nu séjén mana waé ngeunaan ruksakna anu lumangsung saeutik-saeutik boh Roma kulon boh Roma wétan.

Herodes téh lambang naga; manéhna ngawakilan Roma. Naga dina ahir dunya téh nyaéta Perserikatan Bangsa-Bangsa. Dina hukum Minggu karajaan kagenep ragrag, karajaan katujuh mimiti, tapi maranéhna masrahkeun karajaan maranéhna ka karajaan kadalapan dina pésta poé lahirna sorangan. Karajaan katujuh kakara baé dilahirkeun, sarta geuwat sapuk pikeun masrahkeun karajaanana ka palacuran Babul salila sajam, sakumaha dilambangkeun ku Herodes anu ngajangjikeun nepi ka satengah karajaanna ka Salomé.

Dina titik nalika Amérika Sarikat ragrag, Perserikatan Bangsa-Bangsa lahir, sarta uni tilu rangkep dilaksanakeun. Herodes nyaéta naga, jeung Herodias nyaéta kapapaan, sarta Amérika Sarikat nyaéta Salome. Herodes aya dina hiji aliansi perkawinan anu haram, sabab anjeunna kawin jeung pamajikan dulurna, jeung dina tingkat nubuat anjeunna aya dina hiji hubungan sumbang jeung Salome, sabab écés yén anjeunna keur ngidam ka dirina nalika manéhna nari. Naga boga hubungan boh jeung indung boh jeung anak awéwé. Ieu penting pikeun katingali nalika anjeun netepkeun yén Roma kulon jeung Roma wétan ngawakilan karajinan garéja jeung karajinan nagara masing-masing. Roma, karajaan kaopat dina nubuat Kitab Suci, sacara nubuat nempatkeun kapapaan dina tahta, sarta ku kituna éta janten tipé pikeun Amérika Sarikat anu bakal sakali deui nempatkeun kapapaan dina tahta.

Ruksakna Roma kulon anu lumangsung saeutik demi saeutik ti taun 330 nepi ka 476 ngalambangkeun ruksakna Amérika Serikat anu lumangsung saeutik demi saeutik ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu. Taun “330” jeung taun “1798” duanana mangrupikeun waymark nubuatan anu disebut “waktu anu geus ditangtukeun” atawa “waktu ahir” dina kitab Daniel. Taun 330 nandaan mimiti Roma kulon jeung Roma wétan. Ahir duanana nyaéta panghinakeun pamingpin Romawi, sakumaha Constantine ngahina kota Roma dina awalna. Taun 476 mangrupikeun ahir hiji kurun

nubuatan anu nandaan kumaha struktur pulitik Roma anu pinunjul ruksak dina tilu léngkah. Hiji kurun anu dimimitian ku ditampikna kota éta dina taun 330, diteruskeun ku panghinakeun kana sakabéh struktur pulitik maranéhna—républik maranéhna anu mulya, anu kungsi jadi poko kareueus utama Roma kuna, dibongkar—sarta ahirna ngahontal taun 476, nalika moal aya deui panguasa atas Roma anu asalna tina garis getih Romawi nu sajati. Dua garis Roma anu dimimitian dina taun 330, jeung petikan tempat dua garis éta dipedar, ogé ngamuat dua garis nubuatan salila lima bulan. Garis Roma kulon dimimitian jeung dipungkas ku panghinakeun anu lumangsung saeutik demi saeutik. Garis Roma wétan dimimitian jeung dipungkas ku panghinakeun anu lumangsung saeutik demi saeutik dina taun 1449, nalika Constantine anu pamungkas nyuhunkeun idin pikeun maréntah.

Salah sahiji jangka waktu lima bulan ngarah kana ahir Islam Arab salaku puseur nubuat sarta kana awal Islam Turki dina taun 782. Dina tanggal éta Maharani Irene dihina, saluyu jeung panghinaan ka Konstantinus anu pamungkas dina ahir nubuat lima bulan anu kadua. Dua nubuat lima bulan aya dina hiji narasi anu ngamuat lima belas ayat. Nu hiji ngagambarkeun sajarah Islam Arabia, nu hiji deui Islam Turki. Duanana ditungtungan ku panghinaan ka Roma Wétan. Kacindekan salah sahiji nubuat digenepan ku dihina-na saurang awéwé, sedengkeun nu hiji deui ku saurang lalaki. Jajar demi jajar, éta nandaan hiji panghinaan ka garéja jeung nagara Roma Wétan. Duanana panghinaan éta disababkeun ku Islam tina cilaka anu kahiji. Panghinaan ka Konstantinus anu pamungkas dina 1449 ngamimitian hiji jangka waktu opat taun anu réngsé dina 1453, nalika témbok Konstantinopel runtuh. Taun 1449 ngawakilan hiji panghinaan, sarta dina 1453 témbokna runtuh jeung hiji karajaan béak.

## **Pupusna Mohammed**

Salah sahiji ti dua mangsa lima bulan dimimitian ku pupusna Mohammed, anu dina ayat sabelas dipikawanoh minangka “raja anu maréntah maranéhna.”

Jeung maranéhna boga hiji raja anu ngawasa maranéhna, nyaéta malaikat ti jurang nu taya handapna, anu ngaranna dina basa Ibrani nyaéta Abaddon, ari dina basa Yunani ngaranna Apolyon.

Raja anu maréntah maranéhna nyaéta Mohammed, sabab anjeunna diidentifikasi dina ayat kahiji, jadi anjeunna lain tokoh Islam séjén; anjeunna nyaéta Mohammed sang raja, sarta raja téh hiji karajaan, jeung Islam nyaéta karajaan Mohammed.

Malaikat anu kalima ngahiup tarompet, tuluy kuring nempo hiji bintang murag ti langit ka bumi; sarta ka anjeunna dipasrahkeun konci liang jero nu teu aya dasarna. Anjeunna muka liang jero nu teu aya dasarna éta; tuluy haseup naék tina liang éta, kawas haseup tina tungku anu kacida gedéna; sarta panonpoé jeung hawa jadi poék ku lantaran haseup tina liang éta. Ti jero haseup éta kaluar walang ka bumi; sarta ka maranéhna dipaparin kakawasaan, sakumaha kalajengking-kalajengking di bumi boga kakawasaan. Wahyu 9:1–3.

Pangulanganana cilaka kahiji jeung kadua di jero cilaka katilu sajarah jeung pangulangan malaikat kahiji jeung kadua di jero malaikat katilu. Muhammad, éta raja, dipaparin konci pikeun muka

jurang anu taya handapna, sarta 9/11 nandaan iraha malaikat katilu dipaparin kakawasaan. Kristus minangka Malaikat anu Perkasa tuluy lungsur nalika tarajang kahiji Balaam nepi dina sajarah nubuat. Tuluy jurang anu taya handapna kabuka sarta Islam jadi deui poko dina sajarah dunya. Kristus tuluy mingpin umat-Na balik ka jalan-jalan baheula sakumaha dina Yermia, sarta amanat cilaka katilu jeung malaikat katilu mimiti disada. Dina taun 2015, Trump ngumumkeun maksudna pikeun nyalonkeun diri jadi présidén, ku kituna ngagolakkeun kakawasaan naga globalis, sarta jurang anu taya handapna tuluy ngaleupaskeun atheisme anu ahirna maéhan Trump di jalan-jalan Sodom jeung Mesir. Dina hukum Minggu, sato galak anu ka dalapan, anu asalna tina nu tujuh, bakal naék ti jero jurang anu taya handapna. Mimiti mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rebu jeung tungtungna nandaan mucunghulna hiji kakawasaan jurang anu taya handapna.

Sato galak anu ku maneh ditempo téh kungsi aya, tapi ayeuna euweuh; sarta bakal naék ti jurang nu taya dasarna, tuluy asup kana kabinasaan; jeung jalma-jalma anu cicing di bumi bakal hareraneun, anu ngaranna henteu ditulis dina kitab kahirupan ti saprak ngadegna dunya, waktu maranéhna ningali éta galak anu kungsi aya, tapi ayeuna euweuh, sanajan kitu aya kénéh. Wahyu 17:8.

Islam téh konci anu muka liang anu taya tungtungna dina 9/11, sarta anu muka deui liang anu taya tungtungna dina hukum Minggu. Di tengah-tengah mangsa panyegelan, naga-sato galak globalisme ogé kaluar tina liang anu taya tungtungna.

Jeung lamun maranéhna geus ngarampungkeun kasaksian maranéhna, éta sato galak anu naék ti jurang tanpa dasar bakal ngayakeun perang ngalawan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, tuluy maéhan maranéhna. Wahyu 11:7.

Konci anu muka sakabéh tilu waymark tina hiji kakawasaan ti liang tanpa dasar dipasrahkeun ka Mohammed, raja karajaan Islam. Peperangan Nineveh dina taun 627 ngagambarkeun hiji perang antara dua kakawasaan anu ngaleuleuskeun kakawasaan duanana pihak nu tarung, sahingga méré kasempetan ka Islam pikeun gancang naék kana kakawasaan. Konci éta diputer dina 9/11 sarta mimiti naékna Islam lumangsung, sanajan teu lila ti harita éta diwatesan. Peperangan Nineveh ditipologikeun dina 9/11, sabab di dinya naékna Islam mimiti nalika malaikat anu gagah turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na, sarta béntang, anu hartina utusan, ogé murag ti sawarga. Peperangan Nineveh ogé ditipologikeun dina ahir jaman, nalika hukum Minggu datang sarta mangsa kadua Abad Poék dimimitian nalika haseup agama Islam ngahalangan panonpoé.

## **Exeter**

Hukum Minggu ditipologikeun nalika pekabaran seruan tengah peuting nepi ka pasamoan kémah di Exeter. Harita gerakan-gerakan panungtungan dina ngadegkeun gambar sato galak mimiti lumangsung. Wangunan, atawa ngadegkeun gambar éta mimiti dina 9/11, tapi dina ahir éta période, période pangwartaan seruan tengah peuting ogé mangrupa hiji fraktal tina sakabéh période kabentukna gambar anu dimimitian dina 9/11. Mimiti ngawakilan ahir. Cilaka anu kahiji ngetipologikeun cilaka anu katilu, sakumaha malaikat anu kahiji ngetipologikeun malaikat anu katilu. Patempuran Niniwe dina ahir mangsa panyegelan, ngaidéntifikasi patempuran Niniwe dina awalna. Patempuran Niniwe dina hukum Minggu, mangrupa ahir mangsa panyegelan anu

dimimitian dina 9/11, tapi éta ogé mangrupa ahir période pangwartaan seruan tengah peuting. Ku sabab éta, patempuran Niniwe ditipologikeun dina awal pangwartaan seruan tengah peuting, anu ngaidéntifikasi léngkah-léngkah panungtungan dina kabentukna gambar sato galak di Amérika Sarikat, sarta dina hukum Minggu dimimitian awal kabentukna gambar sato galak di dunya. Niniwe mangrupa konci anu nyaluyukeun rupa-rupa garis anu manggihan kacumponan sampurnana dina sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh.

Urang baris neraskeun leuwih jero dina artikel salajengna.